

ADVENT SEGONA SETMANA B 2017 ADVENT: OBRIM UN CAMÍ AL SENYOR

El segon diumenge d'Advent ens convida a escoltar la paraula del profeta Isaïes i, alhora, les exigències de Joan Baptista, punt d'inflexió entre el temps d'abans de Jesús i la novetat de la seva vinguda, entre l'Antic i el Nou Testament.

Ambdós personatges, en la celebració d'aquest segon diumenge del temps d'Advent, ens demanen «obrir una ruta al Senyor, aplanar-li el camí».

Podem pensar que a nosaltres ja no ens cal obrir cap camí, perquè coneixem Jesús, el tenim present i ja hi creiem. Per què aplanar un camí?

Perquè, si som sincers, reconeixem que a vegades Jesucrist no és veritablement el centre de la nostra vida, no gaudeix de ser el primer i el més important. Tenim molts altres senyors que ens demanen submissió. Sempre tenim la temptació de convertir en senyors de la nostra vida actituds, desigs, experiències, persones...

El senyor del propi jo (l'ego) sempre és a punt per erigir-se en únic i per sobre de tot altre valor o criteri. És el senyor de la moda, del consum, del què diran, dels respectes humans... que sovint orienten les nostres decisions. L'ego és el senyor del plaer o benestar per damunt de tot, el senyor de l'eficàcia, del màxim guany sense tenir en compte altres

consideracions.

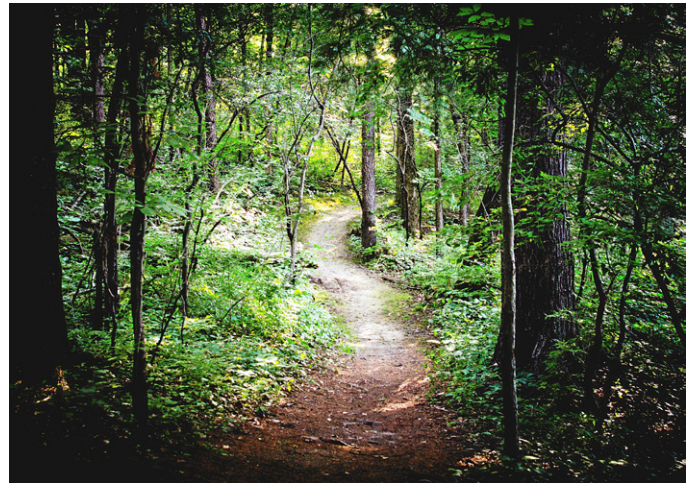
Aplanar el camí exigeix suprimir els obstacles que impedeixen la vinguda de Jesús a la nostra vida, al nostre entorn o petit món, a la societat i a la humanitat.

**«Si som sincers,
reconeixem que a
vegades Jesucrist no és
veritablement el centre
de la nostra vida»**

L'obstacle de la sordesa

Molt sovint ens podem posar taps a les orelles per evitar sentir Jesús, però també per no sentir el clam de les persones.

Anem a l'Església i escoltem les lectures, que poden quedar com un missatge puntual com tants altres de cada dia, però sense que arrelin en la nostra vida. El perill és que la Bona Notícia que transmeten no ens afecti i commogui. Durant la setmana potser tampoc no ens preocupem per llegir o escoltar fragments o narracions de l'Evangeli. Ens

arriben moltes i moltes paraules, però ens manca la Paraula que Déu ens adreça.

Semblantment també ens podem fer els sords al clam de persones potser molt properes. Ens reclamen atenció, ser escoltades, comprensió, valoració, ajuda, si s'escau; i nosaltres sense adonar-nos-en...

Durant l'Advent se'ns convida a escoltar la Paraula de Déu fent més atenció a les lectures bíbliques del diumenge, llegint-les i meditant-les, deixant que ens commoguin i ens ofereixin pautes per a la nostra vida.

També cal afinar les nostres oïdes i fer un esforç per estar més atents al clam de persones concretes que necessiten ser escoltades.

L'obstacle de la ceguesa

En molts moments som com cecs a l'hora d'adonar-nos del que vivim i dels qui ho fan possible.

Es tracta de la mirada contemplativa i interior que no només observa, sinó que s'afecta i es deixa impressionar.

Ens adonem i som conscients de la presència de Jesús, que ja ens ha salvat, i que continua al nostre costat dia rere dia? Ens adonem que ell és amb nosaltres per la fe, l'esperança i per l'amor?

Durant l'Advent cal que renovem la nostra confiança en la presència i acció de Jesús en la nostra vida. La pregària i les celebracions són els moments privilegiats per viure-ho; tanmateix, els fets que succeeixen, les persones que ens acompanyen, ajuden i reclamen la nostra atenció també poden esdevenir senyal de la seva presència.

Preguntem-nos aquesta setmana pels obstacles que hem de superar quan preparem el camí perquè vingui el Senyor.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura del llibre d'Isaïes 40, 1-5.9-11

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem. Crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats». Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor; aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà plana, el terreny escabrós serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del senyor ho ha dit».

Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la Bona Nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor el ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien».

Segona Lectura

Lectura de la segon carta de sant Pere 3, 8-14

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós; els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que s'hi ha fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements abrandats es fondran. Per nosaltres, tal com ells ens ho han promès, esperen un cel i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irrepressibles.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 1, 1-8

Comença l'evangeli de Jesús, el messies, Fill de Déu.

En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: obriu una ruta al senyor, aplaneu el camí». Complint això, Joan començà a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pell de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava dient: «Després de mi va el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat amb aigua, ell us batejarà amb l'Esperit Sant».

«Obrir el camí»

Nosaltres som aquí avui perquè abans nostre hi ha hagut moltes persones que ens han obert el camí, ens han ajudat a viure i a transmetre la fe. Obrir camins és sempre una tasca difícil. Vol dir anar al davant i treure els obstacles que impedeixen que el camí sigui ferm i segur. Si no obrim camins, la Paraula no pot obrir-se pas; si no som testimonis d'amor, aquest no pot germinar; si no som capaços de compartir gestos de tendresa, la vida esdevé un desert... Obrir camins a l'esperança és obrir camins a Déu perquè vingui a la nostra vida.

Jordi Reixach i Masachs

SALM 84

*R. Senyor, feu-nos veure el vostre amor
i doneu-nos la vostra salvació.*

**Jo escolto què diu el Senyor:
Déu anuncia la pau al seu poble.
El senyor és a prop per salvar els
seus fidels,
i la seva glòria habitarà al nostre
país.**

**La fidelitat i l'amor es trobaran,
s'abraçaran la bondat i la pau;
la fidelitat germinarà de la terra,
i la bondat mirarà des del cel.**

**El Senyor donarà la pluja,
i la nostra terra donarà el seu fruit.
La bondat anirà al seu davant,
i la pau li seguirà les petjades.**

En els 90 anys de l'artista

L'art religiós en l'obra de Domènec Fita

«Fita es manifesta avui i ha estat un home religiós». Així el definia l'arquitecte Joaquim Bover, comissari de l'Any Fita, dedicat a aquest artista i acadèmic gironí que ha complert noranta anys. Amb aquest motiu, ara mateix es poden visitar fins a sis exposicions, totes a la ciutat de Girona, que tracten d'apropar-nos a la diversa, rica i singular obra de Fita.

L'art religiós en una Església que no té estil propi

Fita, acompanyat pel bisbe de Girona i altres autoritats, durant la inauguració d'una de les exposicions

«Si un artista és creient, aquesta fe impregna la seva obra», va dir, encertadament, el bisbe de Girona, en inaugurar l'exposició «Divorcis en la tradició», que fins al proper 25 de febrer es presenta al Museu d'Art. En efecte, les creacions de caràcter religiós són indestruïbles de la diversitat creativa de l'artista. Algunes de les obres religioses de Fita són referents de l'art català del darrer segle: imatges com les que ornem l'església de Sant Josep i la Mare de Déu en la dels Pares Claretians, la de Sant Benet a l'atri de la basílica de Montserrat, les aportacions a la Sagrada Família o el *Crist jacent*, a la nostra Catedral, que per primera vegada ha baixat de la seu al pla i és una de les peces centrals de l'exposició «El buit sobre el ple», que es pot visitar a la Casa de Cultura de Girona fins al 13 de gener, juntament amb les figures de Jesús i Pilat que componen el pas de la Confraria de Jesús Crucificat.

En la vetllada inaugural d'aquesta exposició va pronunciar una conferència sobre «L'art contemporani en la litúrgia després del Concili Vaticà II» el P. Abat de Montserrat, el gironí Josep Maria Soler. En la seva intervenció va assenyalar que l'Església no ha tingut cap estil artístic propi i que ha admès tots els corrents creatius, i que això ha generat un tresor artístic que cal conservar. En aquest context va situar l'art integrat religiós de Fita, que «compleix el requisit fonamental de ser la representació visible d'una realitat invisible». També trobarem exposicions en el marc de l'Any Fita a la Fundació de l'artista (Casa de Cultura), fins al 13 de gener; a la Fundació Valvi, fins al 5 de gener; al Palau de Congressos, fins al 28 de gener, i al Centre Cultural la Mercè, fins al 13 de gener.

El Crist jacent, obra de Domènec Fita

«Com a reconeixement a la seva trajectòria, el proper 18 de desembre el bisbe de Girona, Francesc Pardo, atorgarà a Fita, en nom de la Santa Seu, el guardó "Pro Ecclesia et Pontifice"»

MIRADOR

Jordi Pla

Capellà

Voler i doldre

«No faig el bé que voldria, sinó el mal que no vull», escriu sant Pau. És la contradicció a què de vegades els cristians ens veiem abocats. Davant d'aquesta dicotomia, hi ha dues possibles reaccions, també antitètiques. L'una és la del desànim davant allò que es viu com un fracàs, oblidant que el fracàs no és mai de la persona, sinó en tot cas de l'èxit que es persegueix; i l'altra, que implica sentir-se necessitat d'Aquell que ha vingut a salvar els pecadors i no els justos (o els qui s'hi consideren). Al llarg de la història de la literatura, s'han escrit grans obres que expressen vivament aquesta bipolaritat. Un dels qui més punyentment l'han expressada és el poeta més representatiu del nostre Segle d'Or, el XV, quan a la darrereria de la baixa edat mitjana ja s'albira el Renaixement, precedit de l'Humanisme. Es tracta d'Ausiàs Marc, poeta valencià que escriví el que després fou anomenat *Cant espiritual*, compost cap al final de la seva vida, que altrament fou molt agitada, malgrat la seva situació políticament i econòmicament folgada. Escrit en un català depurat d'occitanismes, és una vívida pregària a Déu, intensa i descarnada, en què li implora el perdó i la gràcia que li permeti enfortir la seva minsa voluntat. Evocant la confessió paulina, ja en la primera estrofa es plany, amb nítida sinceritat: «Jo vull anar envers Tu a l'encontre / no sé perquè no faç lo que voldria». Rosegat per un fort sentiment de culpa, li implora la seva misericòrdia, apel·lant al perdó que Jesús atorgà al bon lladre des de la creu.

Hi ha un vers sorprenent, en la quarta octava, que sembla predir, fins i tot en el lèxic, els continguts teològics que cinc segles després consagrarà, anant a les arrels, el Concili Vaticà II: «Ton esperit lla on li plau espira: / com ni perquè no sap qui en carn visca». Llegir March, en versos tan despullats com intensos de càrrega humana i teològica, d'aquest bellíssim *Cant espiritual*, és un nodriment delitós al pensament i a la pròpia experiència de fe.

— DILLUNS, 11 DE DESEMBRE

Visita Pastoral a la catequesi de la Bisbal. A les 6 de la tarda es reunirà amb els diferents grups de catequesi de la parròquia de Santa Maria de la Bisbal.

— DIMARTS, 12 DE DESEMBRE

Reunió d'arxiprestes. A dos quarts d'11 del matí a la Fraternitat de Santa Clara de Vilobí d'Onyar.

— DISSABTE, 16 DE DESEMBRE

Festa nadalenca a Palera. A les 12 del migdia el bisbe Francesc presidirà la celebració de l'Eucaristia, i seguidament inau gurarà el pessebre.

Escola diocesana de Catequistes. De les 10 del matí a dos quarts d'una del migdia, al Seminari. Temes: «Projectar i programar la catequesi» (1r curs) i «La narració en la catequesi» (2n curs). Més informació: iscr@bisbatgirona.cat

Recés d'advent dels Cursets de Cristiandat. A dos quarts de 6 de la tarda a la Fraternitat de Santa Clara de Vilobí d'Onyar.

Quina solidària a la parròquia de Sant Josep de Girona. A les 6 de tarda, berenar solidari al pavelló i, a les 8 del vespre, inici de la quina. En finalitzar, sopar solidari.

— DIUMENGE, 17 DE DESEMBRE

Visita Pastoral a la Bisbal. A les 12 del migdia presidirà la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de la Bisbal, i en finalitzar es reunirà amb els feligresos.

Arriba a Pineda de Mar la Llum de la Pau de Betlem. A les 6 de la tarda. Organitza: l'Agrupament Escolta de Pineda.

Pessebre vivent de Sant Roc d'Olot. A les 6 de la tarda a les Fonts de Sant Roc (a l'inici de la ruta del carril bici d'Olot-Girona).

Pessebre vivent de la catequesi a Vilobí d'Onyar. A les 7 de la tarda a l'entorn de l'església parroquial.

NOMENAMENTS

El bisbe Francesc ha signat els següents nomenaments:

Sra. Anna Coll i Pujol, presidenta de l'associació privada de fidels «Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat de Girona».

Sra. Teresa Martí i Pla, laica amb la missió de dirigir la celebració de la Paraula en absència de prevere.

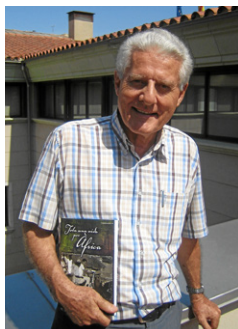
Memòria i pregària per Mn. Jesús Franco

El 26 de novembre va morir Mn. Jesús Franco i Escribano. Nascut a Logronyo el 28 de desembre de 1928, va fer els estudis eclesiàstics al Seminari de Girona i va ser ordenat prevere l'1 de juliol de 1951 a l'església del monestir de Sant Esteve de Banyoles. Va exercir el vicariat primer a Malgrat de Mar i després a la parròquia de Sant Feliu de Girona. Entre d'altres responsabilitats, del 1966 al 1985 va ser ecònom de la parròquia del Bon Pastor de Figueres, d'on va ser rector del 1985 al 2013. De l'any 1974 al 1978 també va ser arxipreste de l'Arxiprestat de la ciutat de Figueres. Des del setembre de 2013 estava adscrit a la parròquia de Santa Maria de Banyoles, i vivia a la residència de les Germanetes dels Ancians Desemparats.

APUNTS

El pare Josep Frigola convida els capellans i diaques a sortir a trobar els no creients

La Casa d'Espiritualitat de Santa Elena de Solius va acollir el dimarts 28 de novembre el recés d'Advent per a diaques i preveres. Va ser impartit pel pare Josep Frigola, missioner durant 50 anys, la majoria dels quals al Níger. Durant la seva intervenció va destacar que «cal treure'ns de sobre l'etiqueta que som una altra mena de gent pel fet de ser catòlics», i va convidar a sortir a trobar els no creients, «i introduir-nos en el seu món». Un cop tornat de missions, i des del 2016, Frigola és el capellà del santuari de la Mare de Déu de la Salut de Terrades i s'encarrega també de la cura pastoral de les parròquies d'Albanyà, Sant Llorenç de la Muga i Terrades.

Comença la visita pastoral a l'Arxiprestat Montgrí – la Bisbal

Un cop finalitzada la visita pastoral a l'Arxiprestat de l'Alt Fluvià, que s'ha dut a terme al llarg dels darrers dos anys, el diumenge 26 de novembre el bisbe de Girona, Francesc Pardo, va iniciar la visita pastoral a l'Arxiprestat del Montgrí – la Bisbal, que l'ocuparà al llarg de tot l'any 2018. Durant aquest període, participarà i es farà present d'una manera especial en la vida de les parròquies d'aquest arxiprestat per tal de conèixer més a fons la realitat que hi viuen les comunitats, els grups i el conjunt de fidels. L'inici de la visita pastoral va tenir lloc amb una eucaristia a la parròquia de Sant Genís de Torroella de Montgrí. El seu rector, Mn. Josep Barcons, és també arxipreste.

Diiumenge, segon d'Advent, 10 de desembre de 2017. Mare de Déu de Loreto, patrona de la navegació aèria, amb capelles a Sant Miquel de Campmajor. Sta. Eulàlia de Mèrida (+ 304), donzella màrtir. Titular de Crespià, Begudà, Cruïlles, Garriguella, Hortsavinya, Palau de Santa Eulàlia, Pujals dels Cavallers, Ultramort, Vallcanera i Vilanova de la Muga. **Lectures:** Is 40, 1-5.9-11 / SI 84 / 2Pe 3, 8-14 / Mc 1, 1-8.

Dilluns, 11. St. Damas, Papa (+ 385), patró d'Argelaguer. **Lectures:** Is 35, 1-10 / SI 84 / Lc 5, 17-26.

Dimarts, 12. Mare de Déu de Guadalupe, patrona dels pobles d'Iberoamèrica. Sta. Joana Francesca de Chantal, fundadora de les religioses de la Visitació. **Lectures:** Is 40. 1-11 / SI 95 / Mt 18, 12-14.

Dimecres, 13. Sta. Llúcia, donzella màrtir a Siracusa, Sicília (+ 304), advocada de la vista i patrona de les modistes. **Lectures:** Is 40, 25-31 / SI 102 / Mt 11, 28-30.

Dijous 14. St. Joan de la Creu (+ 1591), prevere, reformador del Carmel i Doctor de l'Església. **Lectures:** Is 41, 13-20 / SI 144 / Mt 11, 11-15.

Divendres, 15. St. Valerià, bisbe. **Lectures:** Is 48, 17-19 / SI 1 / Mt 11, 16-19.

Dissabte, 16. St. Josep Manyanet, prevere, fundador de la Congregació dels Fills de la Sagrada Família. Comunitat a Blanes. **Lectures:** Sir 48, 1-4.9-11 / SI 79 / Mt 17, 10-13.

LITÚRGIA DE LES HORES: II setmana del Salteri.